

זמני כניסת ויציאת השבת ירושלים
כניסה: 16:41
יציאה: 17:55

תל אביב
כניסה: 16:55
יציאה: 17:56

חיפה
כניסה: 16:45
יציאה: 17:55

באר שבע
כניסה: 16:59
יציאה: 17:57

להקריב בעלייה לרגל שלושה קורבנות

1. קורבן שלמי חגיגה לקיים מצוות חגיגה.

2. קורבן שלמים נוסף לקיים מצוות שמחה.

3. קורבן עולה לקיים מצוות ראייה.

דין זה של ביאה ריקנית כפי שכותב בעל ספר החינוך שייך גם בימינו. אין לעלות להר הבית שלא לצורך מצווה. בע"ה בקרוב נעלה להקריב כל הקרבנות כולם.

שבת שלום!

חמקדש בפרשה – נחשון עמית ואורי שילה

ברגלים היא שיקריב שלמים יתר על שלמי חגיגה, ואלו הם הנקראים שלמי שמחת חגיגה שנאמר וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' אלהיך.

עצם המושג של "ראיה" זוהי מצות העלייה לרגל שהוזכרה בפסוקים למעלה, אולם לדעת הרמב"ם מצוה זו כוללת הבראת קרבן עולה. בספר החינוך (מצוה פח) מבואר ההיגיון שבמצות הבאת עולת ראייה: "משורשי מצוה זו, לפי שאינו בדין לבוא בידים ריקניות לפני המקום

"והאמת שהנפשות קרובות אל הטוב במקום ההוא יותר משאר מקומות ואור פני מלך נוגה עליהם שם."

ברוך הוא, ואף על פי שהאמת כי אינו צריך דבר מדינו, כמו שכתוב (תהילים נ', י"ב) אם ארעב לא אומר לך, אף על פי כן בדמיון מחשבתנו אנחנו רואין כאלו נעמוד לפניו, והאמת שהנפשות קרובות אל הטוב במקום ההוא יותר משאר מקומות ואור פני מלך נוגה עליהם שם, ועל כן ראוי לנו לעשות מעשה הקרבן בעת ההיא, כי בפעולת הקרבן נתכן לקבלת הטובה ותתעלה נפשותינו מעלה מעלה.

אז בעצם לפי הרמב"ם יש משמחה חגיגה פרק א הלכה ב) "הראיה האמורה בתורה, הוא שייראה פניו בעזרה ביום טוב הראשון של חג, ויביא עימו קרבן עולה בין מן העוף בין מן הבהמה. ומי שבא לעזרה ביום ראשון, ולא הביא עולה- לא דייו שלא עשה מצות עשה, אלא שעבר על מצות לא תעשה, שנאמר- "לא יראה פניי, ריקם" (שמות כג, טו; שמות לד, כ). ואינו לוקה על לאו זה, שהרי לא עשה מעשה."

חגיגה- (הלכות חגיגה פרק א הלכה ג) "החגיגה האמורה בתורה, הוא שיקריב שלמים ביום טוב הראשון של חג, כשיבוא להיראות; והדבר ידוע שאין השלמים באים אלא מן הבהמה. ושתי מצוות אלו, שהן הראייה והחגיגה- אין הנשים חייבות בהן."

שמחה- (הלכות חגיגה פרק א הלכה ד) "והשמחה האמורה ביום חמישי בערב הגענו לבית מפכ"ל המשטרה הדתי שבגבעת שמואל להפגין כנגד הדיקטטורה המתמשכת של המשטרה. אבל הדיקטטורה לא נגמרה בהר הבית, וגם מול הבית שלו לא הרשו לנו להפגין "מטעמי ביטחון" וגירשו אותנו לרחוב סמוך. ב"ה זכינו להיות כ-25 יהודים שבאו עד לגבעת שמואל מכל הארץ (אשדוד, רמת גן, כוכב יאיר, ירושלים, בית אל ועוד) כדי להפגין,

--כמדי שבוע, יהודים רבים עלו להר הבית. כ-180 יהודים פקדו השבוע את מקום המקדש, ביניהם תלמידי ישיבת סוסיא וישיבת בת-ים. ישר כוח לאסף פריד וליהודה גליק על הדרכת תלמידי ישיבת סוסיא. השבוע היה יוצא דופן מבין שבועות החורף האחרונים: כמויות גדולות של עולים יהודים, חריגת המשטרה מהגבלת ה-15 יהודים לקבוצה ונתינת רשות ליהודים לשתות מהברזיות שבהר.

--הכירו את א'. א', עולה ותיקה עלתה השבוע להר עם ארבעת בנותיה. לבתה בת ה-3 הייתה לחמניה שהשביעה והרגיעה אותה. המאבטח בכניסה הודיע שלא ניתן להכניס מזון להר. הבת לא השלימה עם הגזירה ופרצה בבכי. תחנוני האם לא הועילו והמאבטח הציע להרגיע את הילדה באמצעים אחרים. לסיכום: א' נכנסה עם בנותיה אל ההר, הילדה המשיכה לבכות עד שנורגעה. מפקד מ"ר דוד הופתע מהסיפור והבטיח לבדוק ולדאוג לתקן את המצב.

--השבוע עלו כמה קבוצות חיילים, במדים ובלי דאבונם של הערבים. --ביום חמישי האחרון התקיימה הפגנת מחאה בגבעת שמואל מול ביתו של מפכ"ל המשטרה רוני אלשיך, בדרישה להחזיר להר הבית את מסורבי העלייה ולהרחיק מההר את המסיתים האמיתיים. ישר כוח לכל משתתפי ומארגני ההפגנה!

--השבוע בע"ה ביום שני בערב יתקיים סיבוב שירים ברוב עם תוך ליווי שירה וריקודים. נפגש בשעה 19:00 ברחבת הכותל המערבי. לאחר הסיבוב פעילי התנועה יפעילו דוכן במקום. נשמח לראותכם! (גם הפעילות היקרות מוזמנות!). (שבת שלום!! :-)

מאבק המסורבים יאיר קהתי

לאחר העיכוב השבועי של המשטרה שוחררתי לאחר שהבינו שהרחקה מהר הבית לא תופסת גם בכותל, כמה חבל... בע"ה בשבוע הבא עוד פעולת מחאה מעניינת במאבק על מניעת העלייה, תתעדכנו בפייסבוק, בוואטסאפ ובסמסים. שתהיה שבת שלום. ובע"ה נזכה כולנו לעלות במהרה להר ה' ולבנות את הבית הבחירה.

התושבים הזדהו איתנו ואף הביאו לנו קרמבואים. בסוף (באישור משטרה מהדרגים הבכירים) ערכנו תהלוכה לביתו של המפכ"ל בשירות וצעקות. כל הכבוד לכל מי שהגיע! לאחר ההפגנה נסעתי לירושלים, קפצנו להתפלל בכותל ואיך לא? ביציאה חיכה לנו שוטר שמרחוק כבר קרא לנו לבוא אליו, וקרא בהתרגשות בקשר: "הבחור שחיפשתם? מצאתי אותו!"

ביום חמישי בערב הגענו לבית מפכ"ל המשטרה הדתי שבגבעת שמואל להפגין כנגד הדיקטטורה המתמשכת של המשטרה. אבל הדיקטטורה לא נגמרה בהר הבית, וגם מול הבית שלו לא הרשו לנו להפגין "מטעמי ביטחון" וגירשו אותנו לרחוב סמוך. ב"ה זכינו להיות כ-25 יהודים שבאו עד לגבעת שמואל מכל הארץ (אשדוד, רמת גן, כוכב יאיר, ירושלים, בית אל ועוד) כדי להפגין,

לירושלים עירך ברחמים תשוב-דוב מורל

הלכתית יבשה, ודאי שיש להם לא מעט על מי לסמוך (אם מה שהן עושות הוא באמת איסור הלכתי). אבל הם רוצות לרקע את היהדות המוכרת, לעשות לה שינוי עצום.

אבל בעצם גם אנחנו (המייחלים לרגע שיתנו לנו לבנות את המקדש ולהקריב קורבנות) רוצים יהדות שונה ממה שיש עכשיו!

ההבדל הוא שאנחנו רוצים לשוב למקורות, אל ה' יתברך ומה שהוא ציווה אותנו.

והם שאבו ערכים זרים היונקים מתרבות המערה, ומנסים להלביש אותה על היהדות שבת שלום.

הצורך בסנהדרין. עשו סיבוב קצר ותשאלו אנשים למה הם רוצים גאולה? בדרך כלל מה התשובה שתקבלו היא "כי אז לא יהיו מלחמות" וכד'.

כי לא מפריע להם שבעולם של תעשייה כמו היום זה בעייתי לבער את כל החמץ, או שכשצריך לייצא לחו"ל קצת בעיה לשמוט בשמיטה, כי יש פתרונות כמו מכירת חמץ, היתר מכירה וכד'.

אותו דבר עם המקדש, כשיש את הכותל, מי צריך את המקדש?!

ומה באמת מפריע לכולם בנשות הכותל? הרי אם נדון בסוגיה ברמה

כולם נזעקו השבוע על הרחבה החדשה שניתנת לרפורמים.

הרפורמים הם אמנם עיוות נוראי של היהדות, כופרים בתורה משמיים ובעיקרים חשובים אחרים ביהדות (תורה שבעל פה לדוגמה), אבל המילה "רפורמה" היא דבר נצרך מאוד לאחר מאות שנים מאז חתימת התלמוד וכל ההתפתחות הטכנולוגית של העולם.

הגלות הגדולה ביותר היא גלות הסנהדרין, גלות התורה. אפשר וצריך לחדש דברים בהלכה (בצורה הנכונה), אבל בשביל זה יש צורך בסנהדרין. רוב העם לא מרגיש את

הלכות בית

הבחירה לרמב"ם

הלכה שבועית

לשון הרמב"ם:

(פרק א' הלכה ט')

ואין בונין בו עץ בולט כלל, אלא או באבנים או בלבנים וסיד; ואין עושין אכסדרות של עץ בכל העזרה, אלא של אבנים או לבנים.

פירוש:

הלכה זאת ממשיכה את ההלכה הקודמת שעוסקת בבנין הבית עצמו.

ההלכה עוסקת בהיכל ובעזרה, הסיבה שלא בונים בעץ היא כדי להרחיק מעובדי עבודה זרה שהיו נוטעים עצים במקדשיהם, שחש וחלילה לא יהיה חשש כזה גם במקדש.

ולכן בונים אך ורק באבנים ולבנים.

צרו קשר: צוות העלון - vetehezena1@gmail.com או בטל' 0586776845

צוות חוזרים להר - nmikdash@gmail.com או בטל' 0502424889

שאלו שלום ירושלים-נריה לוי

(ט-ח).

מצוות כמו בניית המקדש, הקרבת הקורבנות, תרומות ומעשרות ושמטין ויובלות, באות לידי מימוש בעצמאות מדינית, על ידי מלכות ישראל. בגלות, כאשר ידם של ישראל על התחתונה, מלכות הרשעה אינה מניחה לעם ישראל לקיים מצוות כראוי והמצוות מצטמצמות רק למה שאפשר לקיים למרות זאת. לכן "נתאוו החכמים והנביאים ימות המשיח... כדי שיהיו פנוין בתורה ובחכמתה ולא יהיה להם נוגש ומבטל" (מלכים יב-ז). כלומר רק אז יוכלו לקיים את כל המצוות בשלמות, מכוח אותה עצמאות ממלכתית שמקנה מלך המשיח.

לסיכומי של עניין: תפקידו הבלעדי של מלך המשיח הוא להעניק עצמאות שתשחרר את העם מכבלי השעבוד כדי שהוא יוכל לקיים את המצוות כהוגן. המצווה לבנות מקדש חובת הכלל היא ומחובתם של העם לדרוש ולחתור לקיימה ולא לחכות למלך המשיח, משום שהוא רק אמצעי עזר נוח לקיומה-אמצעי שאליה התאוו חכמים ונביאים.

יכולת להכריע את עונשם. כגון- "ההורגין נפשות שלא בראיה ברורה, או בלא התראה, אפילו בעד אחד, או שונא שהרג בשגגה- יש למלך רשות להרוג אותם", וזאת כדי "לשבור יד רשעי העולם ולתקן העולם כפי מה שהשעה צריכה" (משפט ברשעים).

והשני, להילחם מלחמות ה' נגד אויבי ישראל- "שאין ממליכין מלך תחילה, אלא לעשות מלכות ומלחמה" (מלכים ד-ט). למלך תפקיד בסיסי וחובה עיקרית להגן ולהילחם נגד צרי ישראל ולגרום לרווחה מבחינה ביטחונית. בנוסף הוא גם אמצעי לקיום המצוות בשלווה ובביטחון. כלל גדול אומר הרמב"ם בעקבותיו של האמורא שמואל (ברכות לד): "אין בין העולם הזה לימות המשיח, אלא שיעבוד מלכויות בלבד" (שם יב-ב). כל מהותה של התקופה הנקראת ימות המשיח היא "שהמלכות תחזור לישראל" (תשובה ט-י), וכל מהותה של מלכות זו היא במלחמות ה' אותן נלחם מלך המשיח ומטרתן הסופית היא כיבוש ארץ ציון וירושלים- "כדי שינוחו ממלכות הרשעה שאינה מנחת להן לישראל לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן" (שם

מלך המשיח ומקדש- ב'. בימינו, בכל פעם שנושא המקדש עולה לדיון, הטענה החוזרת ועולה בתכיפות יתירה היא הסברא שעלינו לחכות לביאת המשיח- שאחד מתפקידיו הוא לבנות את בית הבחירה. טענה זו מוצאת לה סימוכין בראש ובראשונה מדברי הרמב"ם (הלכות מלכים ומלחמות יא-א) האומר שתפקידו של מלך המשיח הוא לבנות את בית הבחירה: "המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות בית דוד ליושנה הממשלה הראשונה, ובונה מקדש, ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם: מקריבין קרבנות, ועושין שמטין ויובלות ככל מצוותן האמורה בתורה". כך גם כותב הרמב"ם בהלכה ד: "ובנה מקדש במקומו" (שם, יא-ד). מכאן מסיקים שמלך המשיח הוא זה שאמור לבנות את הבית ולנו נותר רק לחכות. אולם כאן ישנה טעות יסודית בהבנת דברי הרמב"ם מהי מהותה של המלוכה ומהו תפקידו של מלך המשיח.

תפקיד המלוכה על פי הרמב"ם הוא לספק שני דברים בסיסיים: הראשון, לתת עונש לרשעים שאין לסנהדרין